

ستیزه با آزادی اندیشه و بیان

سند

گ مزار غلامحسین ساعدی و ستیزه با آزادی اندیشه و بیان

به تازگی گورستان پرلاشِر پاریس شاهد کُنش برخی از دار و دُسته های اوباش آزادی ستیزی شد که تاب مخالفت با جنایت ها و کردارهای پلید رژیم شاه را نداشتند و با آلودن سنگ مزار غلامحسین ساعدی، نویسنده انسانمدار و آزادیخواه یکی از شاخص ترین منتقدان استبداد و سرکوبگری رژیم شاه، سنگ مزارش را به کثافت وجود خود آلودند.

بی تردید، در برابر هر انتقاد، می توان به پاسخ انتقادی پرداخت و این ابتدایی ترین شرط زنده ماندن آزادی اندیشه و بیان است. جامعه بشری در درازای زیست بود خود همواره در این راه و فراز و فرودهای آن تلاش کرده و خواسته است با پالایش منش و کردار خود زندگی را دلپذیرتر کرده و امکان دوری از پلیدی و تک نگری را فراهم آورد.

اما حکومت های آزادی ستیز و سلطه جو در سرتاسر تاریخ، مدام با این کردار نیک بشری سرِ مخالفت داشته اند و با پیشه کردن آزادی ستیزی، کوشیده اند راه اندیشه ورزیِ آزاد و بیانِ نو را به هر شیوه ممکن سد کنند. در این راستا، غلامحسین ساعدی به عنوان یکی از پشتیبانان پیگیر آزادی و مردمداری، از سوی هر دو رژیم شاه و جمهوری اسلامی مورد آزار و محدودیت و زندان بوده است و اکنون حتا سال ها پس از مرگش، این پسمانده های رژیم سلطنتی و دشمن آزادی با درپیش گرفتن کثیف ترین عملکردها که نشان از بی فرهنگی آنان دارد، برنمی تابند که نام و سنگ مزار او، هزاران فرسنگ دور از زادگاهش هم در امان باشد. این بی خردان و بی فرهنگان به خیال خود می کوشند انتقامِ ناکامی های ناشی از کردار پلشت خود را با زشتکاری از سنگ مزار او بگیرند. چنین کردار موهن و زشتی از نگاه تیزبین مردم آگاه و آزادیخواه جامع ما پنهان نمی ماند و ماهیت کُنش های آلوده به اِدبار آنان هرچه بیشتر آشکار و در برابر دید همگان قرار خواهد گرفت.

کانون نویسندگان ایران «در تبعید» و انجمن قلم ایران «در تبعید» نیز، همگام با مردم ایران، بی حرمتیِ نابخردانه این مزدورانِ ضد فرهنگ را به شدت محکوم میکنند و از افشای هر آنچه بر روند گسترش یابند حق آزادی اندیشه بیان بی حد و حصر و استثنا با هر انگیزه ای خدشه وارد کند، دریغ نخواهند ورزید.

کانون نویسندگان ایران «در تبعید» - انجمن قلم ایران «در تبعید»

۲۵ دسامبر ۲۰۲۴